

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 25. november 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-660/20	Lufthansa CityLine <u>Emne:</u> <u>Spørgsmål:</u> 1) Behandler en national lovgivning deltidsansatte på en mindre gunstig måde end sammenlignelige fuldtidsansatte som omhandlet i § 4, stk. 1, i rammeaftalen om deltidsarbejde, som er indeholdt i bilaget til direktiv 97/81/EF, når den tillader, at retten til et supplerende vederlag for deltids- og fuldtidsansatte på ensartet vis afhænger af, at der sker en overskridelse af det samme antal arbejdstimer, og dermed giver mulighed for, at der tages udgangspunkt i det samlede vederlag og ikke i lønelementet i det supplerende vederlag? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en national lovgivning, som giver mulighed for at lade retten til et supplerende vederlag være afhængig af, at deltids- og fuldtidsansatte på ensartet vis har overskredet det samme antal arbejdstimer, i overensstemmelse med § 4, stk. 1, og med princippet om pro rata temporis i § 4, stk. 2, i rammeaftalen om deltidsarbejde, som er indeholdt i bilaget til direktiv 97/81/EF, når formålet med det supplerende vederlag er at kompensere for en særlig arbejdsbyrde?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Til orientering: Miljøministeriet	GA	01.12.22
C-615/20 og C-671/20	YP <u>Emne:</u> RoL Polen. Disciplinære sanktioner mod polske dommere. Dommer Tuleya og afgørelse fra Disciplinærkammeret <u>Sag C-615/20 vedrører:</u> 1) Skal EU-retten – særligt artikel 47 i [Den Europæiske Unions] charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og de heri nævnte rettigheder om effektive retsmidler og retten til en retfærdig og offentlig rettergang inden for en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – fortolkes således, at den er til hinder for bestemmelserne i national ret, navnlig dem, som er nævnt i det andet og det tredje spørgsmål nedenfor, dvs. artikel 80 og artikel 129 i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27. juli 2001 – lov om de almindelige domstoles organisation) (lov om de almindelige domstoles organisation), samt artikel 110, stk. 2a, i lov om de almindelige domstoles organisation, artikel 27, stk. 1, pkt. 1a, i ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (lov af 8. december 2017 om den øverste domstol), som giver Izba Dyscyplinarna	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.12.22

	<p>Sądu Najwyższego (afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol, Polen) mulighed for at ophæve en dommers immunitet samt suspendere denne fra dennes funktioner, og dermed faktisk forhindre dommeren i at træffe afgørelse i de sager, denne er blevet tildelt, navnlig når:</p> <p>a) afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol ikke udgør en »domstol« som omhandlet i chartrets artikel 47, artikel 6 i EMRK samt artikel 45, stk. 1, i Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (den polske forfatning) (dom i de forenede sager C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982);</p> <p>b) medlemmerne af afdelingen for disciplinærsager ved den øverste domstol karakteriseres ved at have en meget stærk tilknytning til den lovgivende og den udøvende magt (kendelse af 8. april 2020, Kommissionen/Polen, sag C-791/19 R, EU:C:2020:277);</p> <p>c) Republikken Polen er blevet tilpligtet til at indstille anvendelsen af visse bestemmelser i lov af 8. december 2017 om den øverste domstol vedrørende den såkaldte Izba Dyscyplinarna (disciplinærafdeling) samt at afstå fra at overføre sager, der verserer for denne afdeling, til et dommerkollegium, der ikke opfylder kravene til uafhængighed (kendelse af 8. april 2020, Kommissionen/Polen, sag C-791/19 R, EU:C:2020:277).</p> <p>MV.</p> <p><u>Sag C-671/20 vedrører:</u></p> <p>1) Skal EU-retten – særligt artikel 2 TEU og det deri fastsatte retsstatsprincip, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, samt princippet om forrang, princippet om loyalt samarbejde og retssikkerhedsprincippet – forstås således, at den er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats nationale ret, såsom artikel 41 b, stk. 1 og 3, i ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov af 27. juli 2001 – lov om de almindelige domstoles organisation), således at en retspræsident – på egen hånd og uden retslig prøvelse – kan træffe afgørelse om at ændre sammensætningen af et dommerkollegium efter at et organ såsom Izba Dyscyplinarna (disciplinærafdelingen) har givet tilladelse til indledningen af strafferetlig forfølgelse af en dommer, som oprindeligt indgik i dommerkollegiet (dommer I.T. ved den regionale domstol), som omfatter en obligatorisk suspension af dommeren fra dennes funktioner, hvilket navnlig indebærer, at dommeren ikke kan udøve sin funktion i de sager, som han var blevet tildelt, herunder sager, som han var blevet tildelt forud for den pågældende tilladelse? MV.</p>			
C-181/21 og C-269/21	<p>G. m.fl.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 2 og 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder (»chartret«) fortolkes således, at:</p> <p>a) En domstol, der er sat med bl.a. en person, der er udpeget til dommerembedet ved denne domstol efter en procedure, der er kendetegnet ved manglende deltagelse af dommerstanden – en dommerstand, der oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt – i en situation, hvor det på baggrund af medlemsstatens forfatningsmæssige acquis er nødvendigt at inkludere dommere, der opfylder disse krav til udnævnelsen og indgår i en institutionel og strukturel sammenhæng, ikke er en domstol oprettet ved lov i henhold til EU-retten, fordi: - betingelsen om afgivelse af en udtalelse om en kandidat til et dommerembede skulle opfyldes af et dommerkollegium, og betingelsen bevidst blev unkladigt opfyldt i strid med de nationale regler og dommerkollegiets holdning; - det nuværende Krajowa Rada Sadownictwa (det nationale råd for retsvæsenet), der er valgt i strid med den polske forfatning og love, ikke er et uafhængigt organ sammensat af repræsentanter for dommersamfundet, der er udpeget i dets sammensætning, og som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og der dermed rent faktisk ikke blev givet en indstilling til udnævnelse til dommerembedet som fastsat i national ret; - deltagerne i udnævnelsesproceduren ikke var berettigede til at iværksætte anke til en domstol som omhandlet i artikel 2 og 19, stk. 1, TEU, samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i [chartret] [?]</p> <p>b) En domstol, der er sat med bl.a. en dommer, som er udpeget til dommerembedet efter en procedure, der kendetegnet ved vilkårlig indblanding fra den udøvende magt og som ikke inkluderer deltagelse af dommerstanden – idet dommerstanden oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og er uafhængigt af ethvert andet organ, hvilket sikrer en objektiv evaluering af kandidaten – henset til det forhold, at deltagelse af dommerstanden eller ethvert andet organ, som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og som kan sikre en objektiv vurdering af kandidaten i proceduren for udnævnelse af en dommer i overensstemmelse med den europæiske retstradition, der er forankret i ovennævnte bestemmelser i EU-traktaten og chartret, og som er grundlaget for Unionen som retsunion, er nødvendig for at kunne anerkende, at en national domstol garanterer det krævede niveau af effektiv domstolsbeskyttelse i sager, der er omfattet af EU-retten, og dermed at princippet om magtfordeling og</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.12.22

	<p>magtbalance samt retsstatsprincippet sikres, ikke opfylder kravene til en uafhængig domstol oprettet ved lov [?]</p> <p>2. Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), at:</p> <p>a) disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger den øverste domstols kammer enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst;</p> <p>b) for at sikre effektiviteten af EU-retten kræver de en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådømme en sag (iudex inhabilis) [?]</p>			
C-204/21	<p>Kommissionen mod Polen</p> <p><u>Emne:</u> Domstolenes uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, set i lyset af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende EMRK's artikel 6, stk. 1, og i henhold til artikel 267 TEUF og princippet om EU-rettenes forrang, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 42a, stk. 1 og 2, og artikel 55, stk. 4, i ustawa — Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstoles organisation, herefter »lov om de almindelige domstoles organisation«), artikel 26, stk. 3, og artikel 29, stk. 2 og 3, i ustawa o Sądzie Najwyższym (lov om den øverste domstol) og artikel 5, stk. 1a og 1b, i ustawa o sądach administracyjnych (lov om forvaltningsdomstole), i den affattelse, der følger af ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (lov af 20.12.2019 om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation, lov om den øverste domstol og visse andre love, herefter »ændringsloven«) samt ændringslovens artikel 8, hvorefter det er forbudt for alle nationale retter at efterprøve, om de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er opfyldt.</p> <p>M.fl.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p>	GA	15.12.22

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-316/14 RENV T-148/19	Kurdistan Workers' Party (PKK) mod Rådet (appel) <u>Påstande:</u> — Rettens appellerede dom ophæves. — Domstolen træffer endelig afgørelse i de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og PKK's påstand tages ikke til følge. — PKK tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med nærværende appellsag og i sag T-316/14.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	30.11.22
T-101/18	Østrig mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Europa-Kommissionens afgørelse (EU) 2017/2112 af 6. marts 2017 om den foranstaltning/støtteordning/statsstøtte SA.38454 — 2015/C (ex 2015/N), som Ungarn påtænker at yde til udviklingen af to nye kernereaktorer på Paks IIkernekraftværket (meddelt under nummer C(2017) 1486), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 1. december 2017, L 317, s. 45, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	30.11.22
T-221/21	Italien mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2021/261 af 17. februar 2021 annulleres, for så vidt som den pålægger Italien finansielle korrektioner vedrørende revisionsundersøgelserne AA/2017/013 (Arealstøtte. — TUTTI OP — Regnskabsåret 2018 — 67 368 272,99 EUR) og CEB/2018/057 (Regnskabsåret 2017 og forsinkede betalinger — TUTTI OP — nettobeløb 74 978 660,98 EUR — bruttobeløb 75 696 497,283 EUR. — Subsidiært annulleres samme afgørelse, for så vidt som den anvender en fast korrektion på 67 368 272,99 EUR for revisionsundersøgelsen AA/2017/013 (Arealstøtte — TUTTI OP — Regnskabsåret 2018 — 67 368 272,99 EUR), i stedet for en engangskorrektion, som AGEA har opgjort til 27 848 824,26 EUR. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	30.11.22
C-269/20	Finanzamt T <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal den bemyndigelse, som tildeles medlemsstaterne i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, for at betragte personer, som er etableret i indlandet, og som i retlig forstand er selvstændige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person, udøves således, a) at behandlingen som én enkelt afgiftspligtig person sker hos en af disse personer, som er den afgiftspligtige person for alle disse personers omsætning, eller således, b) at behandlingen som én enkelt afgiftspligtig person altid – idet der derved må accepteres et væsentligt tab af afgiftsprovenu – skal føre til en momsgruppe, som er adskilt fra de personer, der er nært knyttet til hinanden, og som udgør en fiktiv konstruktion, der udelukkende oprettes med henblik på momsen? 2. Såfremt alternativ a) er det korrekte svar på det første spørgsmål: Følger det af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende virksomheden uvedkommende formål som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (Domstolens dom af 12.2.2009, VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88), at en afgiftspligtig person, a) som dels udøver en økonomisk aktivitet og i denne forbindelse leverer ydelser mod vederlag som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter og b) dels samtidig udøver en aktivitet, som påhviler ham som offentlig myndighed, og for hvilke han i henhold til artikel 4, stk. 5, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ikke anses som afgiftspligtig person, i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ikke skal	Skatteministeriet	O-sag	Dom	01.12.22

	pålægges afgift for levering af en vederlagsfri tjenesteydelse fra den pågældende afgiftspligtige persons økonomiske aktivitetsområde til området for dennes myndighedsopgaver som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra b), i Rådets sytten direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter?				
C-419/21	X <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner fortolkes således, at der i tilfælde af en kontrakt, hvori parterne har bestemt, at der skal ske flere leveringer af varer og betaling for hver levering inden for en nærmere fastsat frist efter hver af disse leveringer, skal betales et fast beløb på 40 EUR for hver forsinket betaling for de pågældende leveringer, eller kræver EU-retten alene, at kreditor sikres et fast beløb på 40 EUR med hensyn til hele handelstransaktionen, som indeholder flere leveringer, uafhængigt af antallet af forsinkede betalinger for de pågældende leveringer? 2. Når henses til ordlyden af artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner udgør en kontrakt, hvis genstand er levering af varer, som forpligter den erhvervsdrivende til at levere en bestemt mængde varer til ordregiveren til den i kontrakten fastsatte pris, og som samtidig giver ordregiveren ret til ensidigt at bestemme fristerne for og mængderne af de enkelte leveringer, som udgør udførelsen af kontraktens genstand, herunder muligheden for at afstå fra dele af de kontraherede varer uden at det vil have negative følger, i henhold til hvilken ordregiveren er forpligtet til at betale for hver del af leveringen inden for en bestemt frist, som regnes fra tidspunktet for modtagelsen af den pågældende del af leveringen, en enkelt særskilt handelstransaktion, eller udgør hver af disse delleverancer, som er baseret på de af ordregiveren angivne behov, en særskilt handelstransaktion i direktivets forstand, selv om delleverancen ikke udgør en særskilt kontrakt i henhold til national ret?	Justitsministeriet	O-sag	Dom	01.12.22
C-564/21	Bundesrepublik Deutschland <u>Spørgsmål:</u> 1. Følger det af retten til en retfærdig rettergang i henhold til chartrets artikel 47, at den myndighedssagsakt, som skal fremlægges af myndigheden i forbindelse med en aktindsigt eller en domstolskontrol – også i elektronisk form – skal fremlægges på en sådan måde, at sagsakten er fuldstændig og forsynet med fortløbende sidetal, således at det fremgår, hvilke ændringer der er foretaget? 2. Er artikel 23, stk. 1, og artikel 46, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 60) til hinder for en national administrativ praksis, hvorefter myndigheden i reglen blot fremlægger et uddrag af et elektronisk dokumenthåndteringssystem for asylansøgerens befuldmægtigede, hvorved uddraget indeholder en ufuldstændig, ustruktureret og ikke-kronologisk samling af elektroniske PDF-filer, som er uden struktur og kronologisk hændelsesforløb og slet ikke gengiver det fuldstændige indhold af den elektroniske sagsakt? 3. Følger det af artikel 11, stk. 1, og artikel 45, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/32/EU, at en afgørelse skal underskrives egenhændigt af den person ved den besluttende myndighed, der træffer afgørelsen, skal vedlægges sagsakten eller også skal forkyndes for ansøgeren som dokument med håndskreven underskrift? 4. Er kravet om håndskriftlighed som omhandlet i artikel 11, stk. 1, og artikel 45, stk. 1, litra a), opfyldt, når afgørelsen underskrives af den person, der træffer afgørelsen, men derefter scannes, mens originalen tilintetgøres, således at afgørelsen kun delvist er skriftlig?	Energistyrelsen	O-sag	Dom	01.12.22
C-626/21	Funke <u>Spørgsmål:</u> Skal - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, EFT 2002, L 11, s. 4, som ændret ved forordning (EF) nr. 765/2008, EUT 2008, L 218, s. 30, og forordning (EF) nr. 596/2009, EUT 2009, L 188, s. 14 (herefter »direktiv 2001/95/EF«), navnlig artikel 12 i dette direktiv og bilag II hertil, - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af	Miljøministeriet	O-sag	GA	01.12.22

	<p>Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, EUT 2008, L 218, s. 30 (herefter »forordning nr. 765/2008«), navnlig forordningens artikel 20 og 22, samt</p> <p>- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/417 af 8. november 2018 om retningslinjer for forvaltningen af EU-systemet for hurtig udveksling af oplysninger (RAPEX), jf. artikel 12 i direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed, og det tilknyttede meddelelssystem, EUT 2019, L 73, s. 121 (herefter »RAPEX-retningslinjerne«), fortolkes således,</p> <p>1. at der af disse bestemmelser umiddelbart følger en ret for en erhvervsdrivende til at supplere en RAPEX-meddelelse?</p> <p>2. at Europa-Kommissionen (Kommissionen) har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning?</p> <p>eller</p> <p>3. at myndigheden i den pågældende medlemsstat har kompetence til at træffe afgørelse om en sådan anmodning? (Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende)</p> <p>4. at retsbeskyttelsen ved (nationale) domstole i forbindelse med en sådan afgørelse er tilstrækkelig, når den ikke indrømmes enhver erhvervsdrivende, men kun den erhvervsdrivende, der er berørt af den (obligatoriske) foranstaltning, i forbindelse med den (obligatoriske) foranstaltning, der træffes af myndigheden?</p>				
T-275/19	<p>PNB Banka m.fl. mod ECB <u>Påstande:</u> — Annullation af ECB's afgørelse af 14. februar 2019 om at foretage en kontrol på stedet af PNB Banka AS' forretningslokaler og af de selskaber, der tilhører koncernen. — ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	07.12.22
T-330/19	<p>PNB Banka m.fl. mod ECB <u>Påstande:</u> 1. Første anbringende om, at ECB's vurderingsperiode i henhold til artikel 22, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU udløb inden den anfægtede afgørelse, og at det derfor ikke længere var muligt for ECB at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse. 2. Andet anbringende om, at ECB tilsidesatte proceduren i henhold til artikel 15 i SSM-forordningen samt artikel 85-87 i SSM-rammeforordningen. 3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er baseret på en fejlagtig fortolkning og anvendelse af vurderingskriterierne i henhold til artikel 23 i direktiv 2013/36/EU og den lettiske gennemførelse heraf. 4. Fjerde anbringende om, at ECB tilsidesatte proportionalitetsprincippet. 5. Femte anbringende om, at ECB ikke tog hensyn til den skønsmæssige karakter af en afgørelse om indsigelse mod en påtænkt erhvervelse. 6. Sjette anbringende om, at ECB fordrejede sagens relevante omstændigheder. 7. Syvende anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet. 8. Ottende anbringende om, at ECB tilsidesatte princippet om nemo auditor ved ikke at tage hensyn til dens eget ansvar for tab af tillid til reguleringsprocessen.</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	07.12.22
T-230/20	<p>PNB Banka mod ECB <u>Påstande:</u> — ECB's afgørelse af 17. februar 2020 om inddragelse af AS PNB Bankas banklicens annulleres. — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet	O-sag	Dom	07.12.22
T-537/20	<p>Republikken Litauen mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Den anfægtede afgørelse (1) annulleres, for så vidt som den er rettet til Republikken Litauen og vedrører foranstaltningen »fortidspensionering« (foranstaltning 113). — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	07.12.22
T-653/20	<p>Mylan Ireland mod EMA <u>Påstande:</u> — Det fastslås, at sagsøgerens ulovlighedsindsigelse mod CHMP's konklusion om, at Sanofi har status af nyt aktivt stof, som citeret i afgørelse af 26. august 2013 om udstedelse af markedsføringstilladelse for »Aubagio™ — Teriflunomide«, kan antages til realitetsbehandling og tages til følge. — EMA's afgørelse af 18. august 2020 om ikke at godkende Mylans ansøgning om markedsføringstilladelse for en generisk version af lægemidlet Aubagio™ annulleres. — EMA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	Dom	07.12.22

C-460/20	<p>Google <u>Spørgsmål:</u> 1. Er det foreneligt med den registreredes ret til respekt for sit privatliv (artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, EUT C 202 af 7.6.2016, s. 389) og til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende (chartrets artikel 8), hvis der ved den afvejning af modstridende rettigheder og interesser i medfør af chartrets artikel 7, 8, 11 og 16, som i henhold til artikel 17, stk. 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1) skal foretages i forbindelse med en prøvelse af vedkommendes anmodning til den dataansvarlige for en internetsøgetjeneste om fjernelse af links, i en situation, hvor det link, som anmodningen om fjernelse vedrører, leder til indhold, som indeholder erklæringer om fakta og værdidomme baseret på erklæringer om fakta, hvis sandhed bestrides af den registrerede, og hvor indholdets lovlighed afhænger af sandhedsværdien af de deri indeholdte erklæringer om fakta, også lægges afgørende vægt på, om den registrerede på rimelig måde – f.eks. ved et fagedforbud – kan opnå retsbeskyttelse over for indholdsudbyderen og dermed nå en i det mindste foreløbig afklaring af spørgsmålet om sandhedsværdien af det indhold, som den søgemaskineansvarlige formidler?</p> <p>2. Skal der i tilfælde af en anmodning om fjernelse af links til den dataansvarlige for en internetsøgetjeneste, som ved en navnesøgning søger efter billeder af fysiske personer, som tredjeparter har lagt ud på internettet i sammenhæng med personens navn, og som viser de fundne billeder som miniaturebilleder (»thumbnails») i sin resultatoversigt, i forbindelse med den afvejning af modstridende rettigheder og interesser i medfør af chartrets artikel 7, 8, 11 og 16, som skal foretages i henhold til artikel 12, litra b), og artikel 14, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31) / artikel 17, stk. 1, litra a), i den generelle forordning om databeskyttelse tages afgørende hensyn til konteksten for tredjepartens oprindelige offentliggørelse, også når der ved søgemaskinens visning af miniaturebilledet ganske vist linkes til tredjepartens webside, men denne ikke konkret nævnes, og internetsøgetjenesten ikke også viser den kontekst, der fremgår af websiden?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	08.12.22
C-180/21	<p>Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 1, stk. 1, i [direktiv 2016/680] fortolkes således, at begreberne »forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger« i forbindelse med angivelsen af formålet opregnes som aspekter af et generelt formål?</p> <p>2) Finder bestemmelserne i [forordning 2016/679] anvendelse på Republikken Bulgariens anklagemyndighed, henset til det forhold, at oplysninger om en person, som anklagemyndigheden i sin egenskab af »dataansvarlig« som omhandlet i artikel 3, nr. 8), i [direktiv 2016/680] har indsamlet til en aktmappe om denne person med henblik på at undersøge, om der er grundlag for at antage, at der foreligger en strafbar handling, er blevet anvendt som en del af anklagemyndighedens retlige forsvar som part i en civil sag – idet det anføres, at denne aktmappe er blevet oprettet, eller idet dens indhold fremlægges?</p> <p>2.1 Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Skal udtrykket »legitim interesse« i artikel 6, stk. 1, litra f), i [forordning 2016/679] fortolkes således, at det omfatter en fuldstændig eller delvis videregivelse af oplysninger om en person, som er blevet indsamlet af anklagemyndigheden til en aktmappe om denne person med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger, når denne videregivelse sker som led i den dataansvarliges forsvar som part i en civil sag, og er den registreredes samtykke udelukket?</p>	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	Dom	08.12.22
C-247/21	<p>Luxury Trust Automobile <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 42, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med artikel 197, stk. 1, litra c), i direktivet (for så vidt som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010) fortolkes således, at</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	08.12.22

	<p>modtageren også er udpeget som betalingspligtig for moms, når der anføres følgende i fakturaen, der ikke angiver moms: »afgiftsfri trepartstransaktion inden for Fællesskabet«?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a) Kan en sådan fakturaoplysning gyldigt berigtiges efterfølgende (ved følgende angivelse: »trepartstransaktion inden for Fællesskabet i henhold til UStG's artikel 25. Afgiftsskylden overgår til modtageren af varen«)?</p> <p>b) Kan en berigtigelse kun være gyldig, hvis den berigtigede faktura kommer frem til fakturamodtageren?</p> <p>c) Har berigtigelsen tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor den oprindelige faktura blev udfærdiget?</p> <p>3) Skal artikel 219a i direktiv 2006/112/EF (som affattet i Rådets direktiv 2010/45/EU af 13.7.2010 og berigtigelsen i EUT L 299/46 af 17.11.2010) fortolkes således, at fakturaen skal udstedes efter reglerne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis der i fakturaen endnu ikke er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for moms; eller er det bestemmelserne i den medlemsstat, hvis bestemmelser ville skulle anvendes, hvis det antages, at der gyldigt er udpeget en »modtager« som betalingspligtig for moms, der skal finde anvendelse?</p>				
C-731/21	<p>Caisse nationale d'assurance pension Spørgsmål: »Er EU-retten, navnlig artikel 18, 45 og 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen til hinder for bestemmelser i en medlemsstats nationale ret såsom artikel 195 i den luxembourgske lov om social sikring og artikel 3, 4 og 4-1, i den ændrede lov af 9. juli 2004 om retsvirkningerne af visse partnerskaber, der gør udbetalingen til den efterlevende partner i et partnerskab, der er gyldigt indgået og registreret i oprindelseslandet, af en efterladtepension som følge af, at den afdøde partner har været erhvervsaktiv i værtslandet, betinget af, at partnerskabet er opført i registreret i den nævnte medlemsstat, således at det kan kontrolleres om de lovbestemte materielle betingelser i denne medlemsstat for, at et partnerskab kan anerkendes, og for, at partnerskabet kan gøres gældende over for tredjemand, er opfyldt, mens udbetalingen af en efterladtepension til den efterlevende partner i et partnerskab, der er indgået i værtsmedlemsstaten, alene er underlagt betingelsen om, at partnerskabet er gyldigt indgået og registreret«?</p>	Social- og Ældreministeriet	O-sag	Dom	08.12.22
C-769/21	<p>BTA Baltic Insurance Company Spørgsmål: Er en national bestemmelse, der pålægger den ordregivende myndighed en bindende forpligtelse til at afslutte udbudsproceduren, hvis det konstateres, at den oprindeligt valgte tilbudsgiver, som har afvist at indgå en offentlig kontrakt med den ordregivende myndighed, skal anses som den samme markedsaktør som den næste tilbudsgiver, der har afgivet et tilbud, der svarer til den ordregivende myndigheds behov og krav, forenelig med de udbudsprincipper, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, og navnlig med medlemsstaternes forpligtelse til at behandle økonomiske aktører ens og uden forskelsbehandling, og med proportionalitetsprincippet?</p>	Konkurrence- og forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	08.12.22
C-492/22 PPU	<p>Openbaar Ministerie Spørgsmål: »I. Er artikel 12 og artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at en eftersøgt person, hvis overgivelse med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf er blevet endeligt godkendt men udsat »for at vedkommende kan retsforfølges i den fuldbyrdende medlemsstat [...] for en anden overtrædelse end den, der ligger til grund for den europæiske arrestordre « varetægtsfængsles under denne strafforfølgning for at fuldbyrde den europæiske arrestordre? II.a. Er en afgørelse om anvendelse af den i artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede beføjelse til udsættelse af overgivelsen en afgørelse om fuldbyrdelse af [den europæiske arrestordre], som i henhold til artikel 6, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med ottende betragtning til denne ramme afgørelse, en afgørelse, der skal træffes af den fuldbyrdende judicielle myndighed? b. I bekræftende fald, har den omstændighed, at denne afgørelse er truffet uden mellemkomst af en fuldbyrdende judicial myndighed</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	08.12.22

	<p>som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, da til følge, at den eftersøgte ikke længere må være varetægtsfængslet med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, der er udstedt på ham?</p> <p>III.a. Er artikel 24, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at overgivelse af en eftersøgt person udsættes med henblik på strafforfølgning i den fuldbyrdende medlemsstat alene af den grund, at den eftersøgte person efter at være adspurgt ikke ønsker at frafalde sin ret til at være til stede under denne strafforfølgning?</p> <p>b. I bekræftende fald, hvilke faktorer skal den fuldbyrdende judicielle myndighed da tage i betragtning ved sin afgørelse om udsættelse af den faktiske overgivelse?»</p>				
C-583/22 PPU	<p>Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Den Europæiske Unions Domstol er blevet anmodet om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til straffedomme afsagt i Den Europæiske Unions medlemsstater i forbindelse med en ny straffesag (EUT L 220, s. 32), L 220, s. 32) i overensstemmelse med artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde Den Europæiske Union (TEUF), har Domstolen forelagt Domstolen følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse. 1:</p> <p>(1) Kan der i lyset af princippet om ligebehandling i henhold til artikel 3, stk. 1, i rammeafgørelse 2008/675/RIA og på baggrund af artikel 3, stk. 5, i rammeafgørelse 2008/675/RIA i tilfælde af en samlet straffesituation, der i sig selv eksisterer mellem tyske og EU-udlændinge domme, idømmes en straf for den indenlandske lovovertrædelse, selv om en fiktiv medtagelse af den EU-udlændinges dom ville medføre, at det maksimum, der efter tysk ret er tilladt for en samlet straf i forbindelse med tidsbegrænsede fængselsstraffe, overskrides? 2.</p> <p>(2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den betragtning, der er omhandlet i rammeafgørelsens artikel 3, stk. 5, andet punktum, i rammeafgørelse 2008/675/RIA at betragte på en sådan måde, at den straf, der følger af den manglende mulighed, at der kan blive tale om en efterfølgende samlet dom ulempe - i overensstemmelse med principperne for dannelse for af en samlet straf efter tysk ret - ved beregningen af den samlede straf for den indenlandske lovovertrædelse og begrundede dette berettiget?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	08.12.22
T-687/20	<p>Hansol Paper mod Kommissionen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1524 af 19. oktober om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer tungt termopapir med oprindelse i Republikken Korea annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.</p> <p>— Europa-Kommissionen og enhver intervenient, der gives tilladelse til at støtte Kommissionen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Erhvervsstyrelsen	O-sag	Dom	14.12.22
C-40/20 og C-173/20	<p>Presidenza del Consiglio dei Ministri e.a. m.fl.</p> <p><u>Sag C-40/20 vedrører:</u></p> <p>1) – Er § 5 i den rammeaftale, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF (Rådets direktiv 1999/70/EF om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, herefter »direktivet«), som har overskriften »Bestemmelser om misbrug«, sammenholdt med sjette og syvende betragtning til direktivet og med rammeaftalens § 4 (»Princippet om ikkediskrimination «), samt i lyset af ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og princippet om [EU-retten] effektive virkning, til hinder for en national lovgivning, og navnlig artikel 24, stk. 3, litra a), og artikel 22, stk. 9, i lov nr. 240/2010, hvorefter universiteter uden kvantitative begrænsninger kan gøre brug af treårige tidsbegrænsede forskerkontrakter, som kan forlænges med to år, uden at indgåelsen og forlængelsen heraf er betinget af objektive omstændigheder med tilknytning til behov, der er af midlertidig eller exceptionel karakter, ved det universitet, som indgår kontrakterne, og ifølge hvilken den eneste begrænsning for indgåelsen af flere tidsbegrænsede kontrakter med den samme person udgøres af den samlede varighed, som ikke må overstige tolv år, også hvis usammenhængende?</p> <p>2) – Er rammeaftalens ovennævnte § 5, sammenholdt med sjette og syvende betragtning til direktivet og med rammeaftalens ovennævnte § 4, samt i lyset af princippet om [EU-retten] effektive</p>	Beskæftigelsesministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	O-sag	Dom	15.12.22

	<p>virkning, til hinder for en national lovgivning (og navnlig artikel 24 og 29, stk. 1, i lov nr. 240/2010), hvorefter universiteter kun kan rekruttere forskere på grundlag af en tidsbegrænset kontrakt, uden at den respektive beslutning er betinget af behov, der er af midlertidig eller exceptionel karakter, og uden begrænsninger, således at universiteternes almindelige undervisnings- og forskningsbehov opfyldes ved brug af en potentielt uendelig række af tidsbegrænsede kontrakter? M.fl. spørgsmål.</p>				
C-468/20	<p>Fastweb e.a. 1) Giver den korrekte fortolkning af artikel 267 TEUF en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, pligt til at forelægge fortolkningsspørgsmål vedrørende den i hovedsagen relevante EU-ret, selv hvis der ikke hersker fortolkningsstvul om betydningen af den relevante EU-retlige bestemmelse – henset til den EU-retlige terminologi og den EU-retlige betydning af ordene i den pågældende bestemmelse, den EU-retlige sammenhæng, hvori denne bestemmelse indgår, og de beskyttelsesformål, der forfølges med den, samt under hensyntagen til EU-rettens udviklingstrin på det tidspunkt, hvor den relevante bestemmelse skal anvendes i den nationale sag – men den nationale ret på det subjektive plan, hvad angår andre retsinstansers vurdering, ikke på detaljeret vis kan redegøre for, at dens egen fortolkning er den samme som den, de øvrige medlemsstaters retter eller Domstolen ville anlægge, såfremt de skulle træffe afgørelse om et identisk spørgsmål?» For det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at forelæggelsespligten i henhold til artikel 267 TEUF ikke må fraviges, medmindre der på detaljeret vis kan redegøres for, at den anlagte fortolkning er den samme som den, de øvrige medlemsstaters retter eller Domstolen ville anlægge, såfremt de skulle træffe afgørelse om det i hovedsagen relevante spørgsmål – idet denne redegørelse angår andre retsinstansers subjektive vurdering og ikke kan fremlægges i den af Consiglio di Stato vurderede situation – forelægges endvidere følgende præjudicielle spørgsmål: M.fl. spørgsmål.</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	15.12.22
C-470/20	<p>Veejaam et Espo <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal EU-lovgivningen om statsstøtte, bl.a. det krav om en tilskyndelsesvirkning, som fremgår af punkt 50 i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, fortolkes således, at en støtteordning, som giver en producent af vedvarende energi mulighed for at anmode om udbetaling af statsstøtte, efter at arbejdet på et projekt er påbegyndt, er i overensstemmelse med disse regler, hvis en national bestemmelse giver enhver producent, som opfylder de i lovgivningen fastsatte betingelser, et krav på støtte, og ikke giver den kompetente myndighed nogen skønsmæssige beføjelser i denne henseende? 2. Er tilskyndelsesvirkningen af statsstøtten under alle omstændigheder udelukket, hvis den investering, som har givet anledning til støtten, blev foretaget som følge af en ændring i betingelserne for en miljøtilladelse – også hvis ansøgeren, som i den foreliggende sag, sandsynligvis ville have indstillet sin aktivitet som følge af de skærpede betingelser for tilladelsen, hvis selskabet ikke havde modtaget statsstøtten? 3. Er der – bl.a. under hensyntagen til de betragtninger, som Den Europæiske Domstol har anlagt i dom C-590/14 P (præmis 49, 50) – i en situation, hvor Kommissionen som i den foreliggende sag både har kendt en eksisterende støtteordning og planlagte ændringer ved en støtteafgørelse forenelig med det indre marked, og staten bl.a. har oplyst, at den kun vil anvende den eksisterende støtteordning indtil en bestemt skæringsdato, tale om ny støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i forordning (EU) 2015/1589, hvis den eksisterende støtteordning, som er baseret på de gældende retsfor skrifter, fortsat anvendes ud over den skæringsdato, som staten har angivet? 4. Er personer, som har krav på driftsstøtte, i en situation, hvor Kommissionen efterfølgende har besluttet ikke at gøre indsigelse mod en støtteordning, som er anvendt i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF, berettigede til at ansøge om udbetaling af støtte også for tiden før Kommissionens afgørelse – forudsat at de nationale processuelle regler tillader dette? 5. Har en ansøger, som har ansøgt om driftsstøtte inden for rammerne af en støtteordning og har påbegyndt gennemførelsen af et projekt, som opfylder betingelser, som anses for at være forenelige med det indre marked, på et tidspunkt, hvor støtteordningen blev anvendt lovligt, men som har ansøgt om statsstøtte på et tidspunkt,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	15.12.22

	<p>hvor støtteordningen var blevet forlænget, uden at Kommissionen blev underrettet herom, uanset bestemmelsen i artikel 108, stk. 3, TEUF krav på støtte?</p>				
C-124/21 P	<p>International Skating Union mod Europa-Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> —Den Europæiske Unions Rets dom, International Skating Union mod Kommissionen (sag T-93/18) ophæves, for så vidt som Europa-Kommissionen blev frifundet i appellantsens søgsmål. —Kommissionens afgørelse af 8. december 2017 i sag AT. 40208 — Den Internationale Skøjteunions opstillingsregler annulleres. —Kommissionen og intervenienterne tilpligtes at betale omkostninger i forbindelse med nærværende sag og søgsmålet for Retten.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	GA	15.12.22
C-212/21 P C-223/21 P	<p>EIB mod ClientEarth <u>Påstande:</u> Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. Den appellerede dom som angivet i domskonklusionen ophæves i sin helhed. Hvis Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, træffes der afgørelse om frifindelse i første instans. ClientEarth tilpligtes at betale begge parterers sagsomkostninger i både appellsagen og sagen i første instans.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	15.12.22
C-333/21	<p>TimePartner Personalmanagement <u>Sagen vedrører:</u> 1. Hvorledes defineres begrebet »den generelle beskyttelse af vikaransatte« i artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde, og omfatter det navnlig mere end den beskyttelse, som i henhold til den nationale lovgivning og EU-retten ufravigeligt kræves for alle arbejdstageres vedkommende? 2. Hvilke betingelser og kriterier skal være opfyldt, for at det kan antages, at bestemmelserne i en kollektiv overenskomst vedrørende vikaransattes arbejds- og ansættelsesvilkår, der afviger fra princippet om ligebehandling, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/104/EF, respekterer den generelle beskyttelse af vikaransatte? a) Skal der ved prøvelsen af, om den generelle beskyttelse er respekteret –abstrakt – tages udgangspunkt i de overenskomstmæssige arbejdsvilkår for de vikaransatte, der er omfattet af en sådan kollektiv overenskomsts anvendelsesområde, eller kræves der en sammenlignende vurdering af de overenskomstmæssige arbejdsvilkår og de arbejdsvilkår, der gælder i den virksomhed, til hvilken de vikaransatte udsendes (brugervirksomheden)? b) I tilfælde af en afvigelse fra princippet om ligebehandling med hensyn til aflønning indebærer kravet i artikel 5, stk. 3, i direktiv 2008/104/EF om, at den generelle beskyttelse skal respekteres, da, at der eksisterer et tidsbegrænset ansættelsesforhold mellem vikarbureauet og den vikaransatte? M.fl. spørgsmål</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.12.22
C-487/21	<p>Österreichische Datenschutzbehörde et CRIF Spørgsmål: 1. Skal begrebet »kopi« i artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1; herefter: »databeskyttelsesforordningen«) fortolkes således, at der derved forstås en fotokopi henholdsvis en telefax eller en elektronisk kopi af en (elektronisk) oplysning, eller omfatter begrebet også, i overensstemmelse med fortolkningen af begrebet i tyske, franske og engelske ordbøger en »Abschrift«, »double« (»duplicata«) eller »transcript«? 2. Skal databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 3, første punktum, hvorefter »[d]en dataansvarlige udleverer en kopi af de personoplysninger, der behandles«, fortolkes således, at bestemmelsen indeholder en generel ret for en registreret til at få udleveret en kopi – også – af hele dokumenter, hvori den registreredes personoplysninger behandles henholdsvis til at få udleveret en kopi af et uddrag af en database i tilfælde af, at personoplysningerne behandles i en sådan, eller giver bestemmelsen – kun – den registrerede ret til en uændret reproduktion af de personoplysninger, hvortil der i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, skal gives adgang?</p>	Miljøministeriet Erhvervsministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	15.12.22

	<p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares således, at den registrerede kun har ret til en uændret reproduktion af de personoplysninger, hvortil der i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, skal gives adgang, skal databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 3, første punktum, da fortolkes således, at det henset til de behandlede oplysningers art (f.eks. for så vidt angår diagnoser, undersøgelsesresultater eller vurderinger, som er nævnt i 63. betragtning, eller skriftligt materiale i forbindelse med en prøve som omhandlet i Den Europæiske Unions Domstols dom af 20.12.2017, C- 434/16, ECLI:EU:C:2017:994) og kravet om gennemsigtighed i databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 1, i konkrete tilfælde alligevel kan være nødvendigt også at udlevere tekstafsnit eller hele dokumenter til den registrerede? M.fl. spørgsmål.</p>				
C-545/21	<p>ANAS <u>Sagen vedrører:</u> 1) Skal artikel 70, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1083/2006, artikel 27, litra c), i forordning (EF) nr. 1828/2006, artikel 1 i BFI-konventionen – Rådets retsakt af 26. juli 1995, artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 og artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv (EU) 2017/1371 fortolkes således, at former for adfærd, som på et abstrakt plan kan begunstige en økonomisk aktør under en udbudsprocedure, altid er omfattet af begrebet »uregelmæssigheder« eller »svig« og derfor udgør retsgrundlaget for tilbagesøgning af støtten, selv når der ikke foreligger fuldstændige beviser på, at den konkrete adfærd reelt er blevet udvist, eller der ikke foreligger fuldstændige beviser på, at den konkrete adfærd har været afgørende ved valget af støttemodtageren? 2) Er artikel 45, stk. 2, litra d), i direktiv 2004/18/EF til hinder for en som artikel 38, stk. 1, litra f), i lovdekret nr. 163/2006, hvorefter det ikke er muligt at udelukke en økonomisk aktør, som har forsøgt at påvirke den ordregivende myndigheds beslutningsproces, fra udbudsproceduren, navnlig når forsøget består i bestikkelse af visse af medlemmerne af udbudsudvalget? 3) Hvis et eller begge af de foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal de nævnte bestemmelser da fortolkes således, at de under alle omstændigheder foreskriver, at medlemsstaten altid skal tilbagesøge støtten, og at Kommissionen skal foretage en finansiel korrektion på 100%, selv om støtten er blevet anvendt til det tiltænkte formål og til bygge- og anlægsarbejder, som opfylder kravene for EU-finansiering og reelt er blevet fuldført? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende, dvs. at der ikke er krav om tilbagesøgning af støtten eller en finansiel korrektion på 100%, bevirker de i spørgsmål 1 nævnte bestemmelser og overholdelsen af proportionalitetsprincippet da tilbagekaldelse af støtten og finansiel korrektion under hensyntagen til den reelt påførte økonomiske skade for Den Europæiske Unions almindelige budget? Kan nærmere bestemt de »finansielle virkninger« som omhandlet i artikel 9[9], stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006 i en situation som den foreliggende fastsættes til faste beløb ved anvendelse af kriterierne i tabellen i punkt 2 i [bilaget til] Kommissionens afgørelse nr. 9527 af 19. december 2013?</p>	Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	15.12.22
C-570/21	<p>YYY. <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler og betragtningerne hertil således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en person, der driver erhvervmæssig virksomhed, er omfattet af definitionen af »forbruger«, når har indgået en låneaf tale, der er koblet til en udenlandsk valuta, sammen med en anden låntager, der ikke udøver en sådan virksomhed, og lånet delvist skal anvendes til brug for låntagerens erhvervmæssige virksomhed, delvist til formål, der ligger uden for denne virksomhed, og ikke kun i en situation, hvor den erhvervmæssige brug er så svag, at den må anses for marginal i forbindelse med den transaktion som aftalen samlet set vedrører, og hvor den omstændighed, at der er tale om overvejende ikke-erhvervmæssig brug, herved er uden betydning[?] 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler og betragtninger hertil således fortolkes således, at begrebet »forbruger« i denne bestemmelse også omfatter en person, der på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen udøvede erhvervmæssig virksomhed, mens den anden låntager ikke udførte nogen sådan virksomhed, og hvor begge disse personer derefter indgik en låneaf tale, der er koblet til en udenlandsk valuta, med en bank, hvor lånebeløbet delvist blev brugt til den ene af</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	15.12.22

	låntagernes erhvervmæssige virksomhed, delvist til formål, der ligger uden for denne virksomhed, i en situation, hvor den erhvervmæssige brug så svag, at den må anses for marginal i forbindelse med den transaktion som aftalen samlet set vedrører, og henset til, at såfremt lånebeløbet ikke var optaget til erhvervmæssige formål, ville det ikke have været muligt at yde lånet til ikke-erhvervmæssigt formål?				
C-579/21	<p>Pankki S <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal den ret til indsigt, som tilkommer den registrerede i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, i forbindelse med »personoplysninger« som omhandlet i forordningens artikel 4, nr. 1), fortolkes således, at oplysninger, der er indsamlet af den dataansvarlige, og hvoraf det fremgår, hvem der har behandlet den registreredes personoplysninger hvornår og til hvilket formål, ikke udgør oplysninger, som den registrerede har ret til indsigt i, navnlig fordi der er tale om oplysninger om den dataansvarliges medarbejdere?</p> 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og den registrerede i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, ikke har ret til indsigt i de i dette spørgsmål nævnte oplysninger, fordi de ikke udgør »personoplysninger« om den registrerede som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1), skal der i den foreliggende sag da også tages hensyn til de oplysninger, som den registrerede har ret til indsigt i i henhold til artikel 15, stk. 1, litra [a] - h)]. a. Hvordan skal formålet med behandlingen som omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), fortolkes med hensyn til omfanget af den registreredes ret til indsigt, dvs. kan formålet med behandlingen begrunde en ret til indsigt i brugerprotokoldataene, som den dataansvarlige har indsamlet, som f.eks. oplysninger om behandlerens personoplysninger, tidspunktet for og formålet med behandlingen af personoplysningerne? b. Kan de personer, der har behandlet J.M.'s kundeoplysninger, i denne forbindelse under visse kriterier anses for modtagere af personoplysningerne som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra c), som den registrerede har ret til at få oplysning om? 3. Er det relevant for sagen, at der er tale om en bank, som udøver en reguleret aktivitet, eller at J.M. på samme tid både arbejdede for banken og var kunde i den? 4. Er det relevant for bedømmelsen af ovenstående spørgsmål, at J.M.'s oplysninger blev behandlet for databeskyttelsesforordningens ikrafttrædelse?	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	15.12.22